

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.9.

Til § 23

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse svarer delvis til gældende militær straffelov § 27, stk. 2, og har til formål at beskytte forsvarrets renommé.

Bestemmelsen pålægger som den nugældende strafansvar for den, der viser sig synlig beruset i uniform.

Derimod vil den enkeltperson, der forstyrrer den offentlige orden, og som ikke er i uniform eller på anden måde gennem sin påklædning eller lignende klart viser at høre til forsvaret, ikke kunne straffes efter den foreslåede bestemmelse, men alene evt. efter normalpolitivedtægten eller andre bestemmelser om forstyrrelse af den offentlige orden.

Udtrykket »gennem sin påklædning eller lignende« indebærer, at vedkommende ikke nødvendigvis skal være i uniform for at falde ind under bestemmelsen. Hvis der for eksempel er tale om mærker, tasker eller udrustning, som tydeligt viser, at vedkommende hører til forsvaret, vil den pågældende efter omstændighederne kunne ifalde stafansvar efter bestemmelsen.

Er der tale om en større gruppe, som forstyrrer den offentlige orden, hvor nogle er i uniform og andre er i civil, men hvor det ud fra en samlet betragtning er klart, at gruppen hører til forsvaret, vil der også kunne ifaldes strafansvar for den/de civilt påklædte, som hører til forsvaret.

Til stk. 2

Bestemmelsen er indsat for at beskytte personellet, hvor forseelsen er begået i udlandet. Muligheden for at straffe efter dansk lovgivning er normalt en forudsætning for, at de udenlandske myndigheder vil afstå fra strafforfølgning efter deres egen lovgivning. Det bemærkes, at det ikke er en betingelse, at den pågældende er i uniform eller på anden måde viser at tilhøre forsvaret.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.10.

Andre pligtforsømmelser

Til § 24

Den foreslåede bestemmelse vedrører vagtforseelser svarende til den gældende bestemmelse i § 26 med den sproglige ændring, at ordene »begår en vagtforseelse« foreslås ændret til »tilsidesætter sine pligter som vagt«. Denne form for pligtforsømmelser kan efter

omstændighederne – også under fredsforhold – være af ganske alvorlig karakter, og det foreslås derfor, at disse forhold fortsat reguleres i en selvstændig straffebestemmelse.

Vagtforseelser er udtryk for overtrædelse af pligter, der følger af tjenesten som vagt i forbindelse med militær vagttjeneste. Disse pligter fremgår dels af regler mv., dels af konkrete instrukser og pålæg fra overordnede, og følger desuden af selve vagttjenestens formål. Som eksempel på det sidste kan nævnes pligten til at gribe ind over for uregelmæssigheder, som vagten konstaterer under vagttjenesten.

Vagtbegrebet i den gældende bestemmelse i § 26 er videre end i f.eks. de gældende bestemmelser i militær straffelov § 16 om ulydighed og § 20 om respektstridig opførsel. Der henvises herom til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.3.2.

Det er en forudsætning for at ifalde ansvar for vagtforseelse efter denne bestemmelse, at ordet vagt indgår i den pågældendes funktions- eller stillingsbeskrivelse. Om dette er tilfældet må afgøres på grundlag af de skriftlige regler, der beskriver stillingen eller funktionen. Alternativt skal den pågældende have været afmærket som vagt for eksempel ved armbind.

Uagtsomhedsansvaret er i forhold til den gældende bestemmelse begrænset til grov uagtsomhed, og bestemmelsen omfatter alene grove forhold.

Om en vagtforseelse må betegnes som grov, afhænger især af forseelsens karakter og omfang, og hvilke følger vagtforseelsen har medført eller kunne have medført, herunder f.eks. af sikkerhedsmæssig karakter. Er der tale om en vagt ved et våbendepot, og indebærer forseelsen, at der er opstået uhindret adgang til våben eller ammunition, vil forseelsen naturligvis være grov.

De gældende strafferammer foreslås opretholdt, idet dog den gældende strafferamme på fængsel indtil 3 år for vagtforseelse begået under væbnet konflikt foreslås forhøjet til fængsel indtil 10 år i lighed med forslaget til § 11 (ulydighed). Konsekvenserne af disse forbrydelser vil som følge af den tekniske udvikling i dag kunne være langt mere alvorlige end sige katastrofale under væbnet konflikt i forhold til det, der kunne forudses i 1973 eller i 1937, hvor de gældende strafferammer i al væsentlighed blev fastsat. F.eks. vil en vagtforseelse, som medfører, at en modstander under væbnet konflikt får mulighed for at gribe ind i forsvarets it- og radarsystemer, kunne få helt uoverskuelige konsekvenser. Den foreslåede strafferamme er udtrykkeligt begrænset til forsætlige forhold.